

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (A. J.)

Cím: A király és Stefánia

Forrás: Az Ujság

Bp.

(Hely)

1908. X. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Stefánia hercegnő

Idő

"1908"

Személy

Helyszám

A király és Stefánia.

— Látogatás az Angol királyné-szállóban. —

Két nemzetiszínű zászló leng az Angol-királyné szálloda első emeletéről. Az enyhe szellőben állandóan végigsimogatja az ablakot, mely mögött Stefánia királyi hercegnő lakik. Más asszonyt kissé idegessé is tenne talán, az özvegy trónörökösné hosszan és szótlanul nézegeti az ártatlan játékot. Majdnem királynéja lett a háromszínű lobogónak, így egyszerű vendég az Angol királyné-szállodában és az első emelet két szobájában lakik. Hogy a lakásának a száma: kilencz és történelmi teremnek nevezik az öreg szállodában Stefánia királyi hercegnő szalonját, nem jelent semmit. Csendesebb időkben kibérelheti ugyanazt a kétszobás apartement-t más is, akárki, a kinek pénze van. Csak idejében meg kell rendelni. Mégis csak két szoba egy budapesti szállodában, a hol megsüvegelnek mindenkit, ha csöndesen viselkedik és borralót ad és abban az ágyban, melyben ma Stefánia királyi hercegnő aludt, ki tudja, ki pihen meg holnap vagy holnapután?

Közönséges halandót efféle reflexiók legyűrhetnek talán. De ennek a királynénak született asszonynak felségét nem tudta megviselni se lelki nyomoruság, se idő. És Stefánia az étellel vívott rettenetes küzdelmeiből diadalmasan került elő. Még ma is az a csodaszép asszony, a kit boldogan köszöntöttünk, a mikor először láttuk Rudolf királyfi oldalán. Leányos a járása, az arcának a

színe olyan, mint a montreuli barackké, a haja az arany színében pompázik, a mikor mosolyog, rózsaszínűnek látszik az egész asszony, Istenem, annyi szenvedés után!

Az urát, a trónját, a boldogságát elveszthette, de az ifjusága, az szerencsére megmaradt vakító fehérségben. Panasz ajkát soha el nem hagyta, sirni se látta soha senki. A király is azért rajong érte, mert teljességgel ugyanaz az erő és energia, mint ő maga. Asszonynál még becsesebb. És a mikor elébe teszik a vendékönyvet, a mi igazság szerint csak finomabb elnevezése a bejelentő czédulának, az utazó vendég minden egyszerűségével írja be a nevét:

Stefánia királyi hercegnő Lónyay Elemér grófné.

Az egyik nevet ugyanolyan nagy betűkkel, mint a másikat.

A szálloda előtt elegáns közönség lesi Magyarország egykori trónörökösnoáját. Főként hölgyek, köztük sok mágnásasszony. Inkognitóban bolyonganak a nép között, vajjon csakugyan a kíváncsiság hozta ide őket?

Stefánia királyi hercegnő pedig jön-megy. A kocsija nem udvari fogat, nincs korona rajta, egyszerű gummikerekű, ha nem volna két magasvérű pej ló eléje fogva, fiakker is lehetne. Csak aranypántlikát kellene a kocsisnak a czilinderére tenni és inast ültetni maga mellé. Először meg

sem ismerik Lónyay Elemér gróf nejét. Szépség dolgában ugyanis a fenséges asszonyok nem nagyon kényeztettek el bennünket. Kivált a mikor tul vannak husz esztendőn vagy harminczon. Mindegy.

Stefánia valami egészen más. A mikor leszáll

2